

LO CAMP DE TARRACONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 6.—Núm. 250.—Dissapte 20 de Maig de 1905

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi a la organisió interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia's pleits y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir a la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris 6 diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forosa presti servei tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Bona primavera!

Quin dol de vèure enguany la Primavera! Aquella primavera riallera y alegroza, aquella Primavera plena d'encisos y de camps verdosos que aixamplaven lo cor dels pobres conreudors de les terras, enguany talment sembla que plorí. Ni's rius, ni's torrents, ni's xaragalls, ni las rieras, expressan los dolos murmurs de las aigües que serpentejant de montanya en montanya s'endinsan terras en fòra. Ni las fonts brollan ab l'abundor d'abans. Tot és quiet; tot silenci, tot resta trist y sossegat.... Las planas ermas, los blats arrauilts, las fruitas secoses, los arbres esgrogueintse per moments....

Oh! vosaltres poetes que al arribar lo temps benigne endolisiu las vostras liras, pera entonar himnes y canturias a la Primavera dels jardins y de las flors, a la Primavera dels auells y dels amors joves, contemplieu lo panorama dolorós de la Primavera dels camps prosaichs d'enguany, los camps de la vida, avuy débils, sense verdor y

Si's contempléu, la vostra inspiració vos detindrá las notas y rimas poèticas, pera plorar junt ab los arbres y's sembrats que mòstichs y assedegats vos miraran compassius, anyorant aquells temps de joia en que com auells entonavan llurs cants a la bella y xamosa Primavera de la vida.

Y vosaltres, gent que dins de vostres sumptuosos palaus, en mitj dels magnifichs parchs, jardins y montanyas ligats a vosaltres capritxos, contemplieu la magnificencia d'aquesta Primavera que no vos ofereix cap nota trista, surtiu a fòra, mirieu los prats que confian sols en la Provïdencia y tot vos donarà llàstima, si'n teniu. Darrera d'aquests prats, hi veureu pobles y masías y dintre d'aquests pobles y masías hi veureu la familia, la mà de l'home que suant y sofrint ab resignació las duress del treball, ha sembrat aquells camps y aquelles terras, pera obtindrer lo fruit del seu consequent esfors. Però enguany, aquell home està desolat com los mateixos camps; los seus esfors no més li han pogut produir tristesas.

No profanieu, donchs, vosaltres, que no coneixeu aquestas misèries lo silenci apesarat dels que ploran, ab los enlluernaments de vostres festas y disbauxas pera donar esplay a capritxos y exigències de vostres refinadíssims desitjos.

Plorant la primavera, l'istiu serà més ploraire, la tardor freda i l'hiver crù, glassat, d'un glas que arriva als cors y nega la vida.

Mentrestant, los encarregats de dirigir la cosa pública, no faran més de lo que fins ara han fet res. Y's comprén. Aquí hont abogats fan l'ofici d'agricultors y's agricultors se cuidan de marinar o bé de fer molta gracia.

y poca justicia, las cosas surten totas com Deu vol, y per cert que Deu dèu volguer que surtin malaient per lo desacertadas que sempre ixen las obras dels nostres governants.

Ningú's preocupa de la trista Primavera que atravessèm, precursora de días pitjors pera tots los que contribueixen al sosteniment de tanta anomalia. Los tractats de comers, la rebaixa de impostos, las novas línies de comunicació, la canalització d'aigües que's perden, lo lliure cultiu del tabach y del cotó, la modificació dels arancels y baixa dels cambis, y tantas y tantas més necessitats pera la vida mercantil, industrial y agrícola del poble, es pels governants cosa de temps y de sossiego. Y no es gens estrany. Los qui no coneixen las Primaveras, los qui no coneixen l'actual, los qui no li veuen sinó la part hermosa del seu riurer, la trobarán com totas las altres; mes diu un adagi catalá, que després de segar vé'l batre y com que enguany ningú segarà per manca del blat, forsolament tindrà de batre una cosa o altra, malgrat que no hi hagi cultita.

L'unitat nacional

Cada vegada que sento o llegeixo «unitat nacionals» per lo que a l'Estat espanyol se refereix; cada vegada que'n veig afirmacions concretas, procura ferme càrrec dels móvils de semblant afirmació pera posar a qui la fa entre las dues úniques categorías en que poden estar dividits dits temeraris.

Aquests sols poden ésser ignorants o malvats. Podèu si voléu calificarlos ab paraulas més suaus, per amagar l'efecte del calificatiu, però creyeu que no són més que una de las dues coses.

A abdós s'ha de combatrer, però ab energia, en tot lloc, sense amagar la cara, als ignorants, procurant ab arguments convencents, y als malvats tractantlos sense consideració de cap mena, sigui la que's vulgui la seva representació y categoria.

Ja que la paguem, tenim dret a coneixèr l'Historia de nostra Patria, això es, l'Historia de Catalunya, y als centres oficials nos la falsejan, nos la retallan, robantnosa en casi sa totalitat.

Nos fan aprender conceptes equivocats de la tant bescantada «unitat nacionals» de tal forma que, qui no pot ampliar los coneixements adquirits, no té la més petita idea de lo sobremanera grandiós de nostra Historia y del fonament cert, únic, de lo que nostres dominadors anomenan *unidad nacional*.

Neguèula en absolut aquesta *unió*, això com tampoch pot acceptarse ni científica ni prácticament lo concepte de nacionalitat referintse a Espanya.

A tot lo que podrà arribar la península ibèrica total o parcialment, es a constituir un Estat per suma de nacionalitats, ara y sempre, perfectament diferenciadas, a pesar de l'esforç incomprendible d'algunes d'ellas per perdre los signes indubiatbles de sa diferenciació. L'home, que ni ab la suma de moltes generacions pot variar una nacionalitat, molt menys ne podrà destruir, ni crear.

La nostra nacionalitat, admesa actualment a tot arreu, detingudament estudiada avuy en països tan llunyans del nostre com Alemanya, se va intentar destruir la uns descents anys, que, en la vida d'un poble y ab la feblesa y inutilitat del dominador, no són res, no pesan res.

Catalunya, més que unida a un

altre poble, hi está sotmesa; va ésser dominada per aquest y per impossible, per irracional que sembla, encara hi continúa.

Viven unidas dues nacions quan mútuament se respectan, s'ajudan, quan cap s'imposa ni's tracta impossible, del seu pervindre, lo que vol, com correspon al seu dret, sense interdiccion de cap mena, ja que de lo seu cada un n'es amo y senyor.

Mes quan l'ún poble s'imposa a l'altre, quan lleys, usos y costums, idioma's veuen despreciats, perseguits o cremats pel butxi en mitj d'una plassa, com nos passà a nosaltres aquí, podrà creure en l'unió perfecta de dues nacionalitats?

L'eruditissim escriptor català, En W. Caroleu ho deya fa pochs días: «Havèm arribat a una confusió tan escandalosa en Dret Públic que de las justas exigencias d'un país se'n diu rebelió y del robo a ma armada de regnes y provincias, unitat nacional».

GUILLÈM DE VINATEA.

CERVANTES Y CATALUNYA

Los eterns enemichs de l'acció catalana han volgut aquests días acusar d'oblit a las corporacions científicas y literarias més altes de Catalunya perquè no han contribuit ab sessions fredas com lo glàs y ab discursos carrinçolons de l'abigarrat a la moixiganga cervantesca que han dispositat a Madrid.

Los qui això diuen descuidan que Catalunya ha fet d'un modo constant lo meller homenatge que's podia azecar al pensament de Cervantes, y és viure d'acord ab són esperit, desterrant de sos ideals los llibres de cavallerías, y obrant ab bon sentit.

Per això, ben segur, En Cervantes, que adivinava en los catalans un poble curat dels vícies socials que ell satirisava, saluda a Barcelona ab la explèndida evocació sabuda per tot hom de memoria, y diu dels catalans en general, las següents paraules que estampa en «Persiles y Segismunda»:

«Los corteses catalanes, gente enojada, terrible, pacífica, suave: gente que con facilidad da la vida por la honra, y por defenderlas entràmbas se adelantan a sí mismos, que es como adelantar a todas las naciones del mundo».

Y no content ab aquest elogi, com si hagués de prevèure'l desgavell que portarian los Quixots de tres centurias després ab la dèria de la *unidad nacional*, parla de la patria del seu heroe, y la fa petita però arrelada en lo seu cor y no imposta per las lleys; y això diu:

«Acordandose que el valeroso Amadís no se había contentado con sólo llamarse Amadís á secas, sino que añadió el nombre de su reino y patria para hacerla famosa, y se llamó Amadís de Gaula, así quiso, como buen caballero, añadir al suyo el nombre de la suya y llamarse Don Quijote de la Mancha, con que á su parecer, declaraba tomar el sobrenome della.»

Y encara fà més En Cervantes en elogi de Catalunya, y es rendir homenatge d'admiració a la nostra llengua, en aquells preciosos moments en que geyà en pregón oblit, malparlada y pitjor escrita, mentre la d'ell, la castellana, estava en lo s'gle d'or de la seva vida y de la seva gloria.

La llengua catalana es a criteri de Cervantes:

«Graciosa lengua con quien sólo la portuguesa puede competir en ser dulce y agradable.»

Ara en cambi, los mateixos que han empobrit la llengua castellana, baixant del pinacle d'armonia hont Cervantes l'enlairá a l'argot dels barris baixos de Madrid, motejan lo català de dialecte y passan per alt ab la seva ignorancia! judici sobre la nostra del mestre inmortat del seu idioma.

No som donchs los catalans, qui menyspreuèm lo nom d'en Cervantes; són los d'enllà de l'Ebre's que ab festas estultas lo ridicolisan. Nosaltres hi vivim ab l'esperit del seu geni. Ells viuen ab lo del Quixot, figuració que al cap de trecents anys no han pogut compendre, ni bandejar de la seva vida y de la seva historia.

LOS COROS D'EN CLAVÉ

Pobres coros! Encarnació vivent, en temps ben poch llunyà, de la patria catalana, que ha anat fent sa via progressiva, mentre els restaven immutables, sense donar un pas cap endavant, han deixat ja de serho's representants del nostre poble y en dissidència profunda, senyal segura d'una inevitable decadència, no són ja més que una de tantas branques caducives de l'abigarrat conjunt que forma, avuy dia, la família dels fraternos, familia mal avinguda y quins quefes, pares d'ocasió, ni sisquera parlant la llur mateixa llengua.

Perduda la propia personalitat, no tenen altre remey que figurar com a comparsas quan los manan y tenint recursos propis, acceptan l'almoina que's ofereixen de Madrid estant, per engroixir las filas dels enemichs de la terra, donant importància ficticia, això si, a festas que han nascut morts y per las que ningú ha sentit entusiasme veritable.

Pobres coros! Contràctats per aménizar las massas madrilenyas, cantant los nietos de los almogàvares

que no feren coneixer en castellà, senzillament perquè a ningú li va donar la gana; aquells nets que, un temps entusiasmaven a tothom, a grans y a petits y quins atropellats compassos feyan batre'l nostre cor, retrunyint lo ressò d'aquelles cançons fins lo més endins de la nostra ànima! Pobre Clavé! Omplint un número qualsevol de la festa quixotesca, anant a enlairar la memòria d'en Sanxo Panza!

Quàntas y quan tristes reflexions nos sugereix aquesta anada a Madrid dels anèmics coros d'en Clavé, rebuts ab alegria y retornats cap a llur terra com mercaderias incòmodas y fastidiosas! Crits, soroll, a l'estació a l'arribada; crits y protestas a l'estació per la vinguda! Ja no ho sou, allà, lo que erau y ja no ho sou, tampoc, aquí, lo que significau. Convertits inconscientment en unitaris,

l'idea de federació que vos ajuntá, un dia, ha despregut fent lloc al trist uniformisme, credo del partit ignorant a qui perteneixeu, uniformisme que vos ha mort per sempre més. Nous pretorians, l'art que'n fuig de las ordenansas y dels afrentosos esclavatges a que vos havieu voluntariament sotmès, vos ha abandonat y ja no canteu més que per cantar, com cantan quatre rondaires arribats prop d'una cantonada, y la vossa organació fraterna no vos servirà sinó pera anarhi units y compactes a votar vostres propis enemichs, los que de vosaltres fan escarni; sent guardians a la porta d'un emperador del Paralelo.

Ha fugit de las vostra filas l'art que no admets ídols, ropatge exclusiu dels que aiman lo seu, lo propi, lo sant, lo de la terra, y ha fugit per no tornar, perquè en altres llocs ha trobat mellar estada. Es finida la vostra gloria y són altres los qui la guardan....

Es lo moviment la primera necessitat de tota cosa humana. Avens, estudi, desitjos de mellora, progrés, tot, en una paraula, lo que moviment significa, té d'ésser en totas las entitats objecte primordial. Aquell que no marxa's mora y desapareix y lo restar estacionari es causa segura de decadència y aniquilament. Es la lluita per la vida; venen uns altres y en sa caminada passan per damunt dels que s'han quedat parats y's xafan.

Coros y orfeóns, tots fent la mate-

xa tasca, portan en sí dos ideas ben contràries; són los primers rutinaris y progressius los segons y, es clar, no avansant aquells y corrent aquests desbocats, ha succeït lo que indefectiblement tenia de succeir, la locomotor ha fet perdre la galera que, arreconada, no apareix més que en las grans y sorollosas solemnitats, produint un contrast ridícul y penós.

Oh! Coros! Si voléu tornar al ser lo que erau abans, abandonéu aquests motius antichs y passats de moda, acostumbrat a la altra volta als ideals d'en Clavé y siau partidaris de la terra, aprengeu de nota y tracieu de millorar. Si no obrêu aixís, s'es acabada vostra història y no vos quedará més remey que anar fent lo paper de pobre y folla miloca.

UN EX-CORISTA.

Més sobre'l Congrés de la Llengua Catalana

L'infatigable apóstol de la nostra llengua estimada, Mossèn Alcover, escoltat ja de tots los enteniments, posant en vias de realisació la vindicació de la llengua Catalana d'una manera cabal, està a punt de veure complerts los seus desitjos, per medi de la celebració d'un Congrés previamente anunciat en lloc y hora oportuna y del que parlarem ja en aquestes mateixas planas.

Llansat lo plebiscit pel docte viaci General de Mallorca, tots los admiradors de la Llengua Catalana s'han redressat y ab ells hi van respondent los filòlegs, gramàtics y lingüists de las nacions Europeas, preparantse aixís un espectacle d'in-calculables proporcions y d'una transcendència suma pels estudis de las llenguas neo-latinas, de las que la Catalana n'haurà sigut la trompeta de resurrecció del llur pervindre y la llur glòria!

No podia succeir d'altra manera. Dintre la Lletra de Convit per la formació d'un Diccionari Encyclopédic de la llengua Catalana, s'hi troba'l rèt, la llevor fecondissima a germinar exuberancies y floriments. Qui va concebir aquell plan del Diccionari, duya ja al cor tot quan d'allors ensa de la primera tentativa s'ha succeït fins al present y que anirà desenrotllantse fins que'l monumental obelisch, bastit y acabat, sia l'admiració de tota l'Europa y potser de tot lo món.

L'idea del Diccionari fou titllada de visió, de somni, fins de bojeria. Los enfeblements que omplen tots los ordes de la generació que se'n va, no podia inspirar altra. Los dicteris han pogut emperò la llevor tirada, ha germinat, y per entre's enderrocs y las runas s'han alsat ab forsa y ufana las novas castas. Y la obra ha fet sa via, y escampats arreus los afanyosos, ha surgit després de l'una l'altra, ara ab necessitat, ara naturalment, la ratlla groixuda, iluminosa, artística, ab que fou marcat lo monument per son ilustre autor, dins las planas d'aquella Lletra de Convit afortunada justament, llegida, estudiada y entesa pels que fòra y dins de Catalunya saben y coneixen lo valor y transcendència de las llenguas dintre'l règim llur de la vida humana.

Les mans s'han unit; los pits s'han acostat; las vèus ja són ressò y l'ressò té la constància, l'elasticitat, la profunditat y l'eficacia de l'aspiració comuna, de la colectivitat, dels pobles, de las nacions. Y Catalunya, l'antiga reina del Mediterrà, crida a ses veïllas germanes y torna a la vida, y la flama del cor, abrandada per misteriosa corrent, revifa la pensa, y a la forsa desvetlladora del geni, es evoça ab amor la gran escampada dels lletrats de totas las terras y mars, y Mossèn Alcover gojósament horroriticat de la seva obra, sentades las bases, y anotats los termes, senyala lloc y temps per l'aconteixement

més gran que en favor y estudi de la Llengua Catalana s'hagi vist mai en tota l'història.

Barcelona, capital de Catalunya, se prepara afanyosament pel gran Congrés de la Llengua Catalana, anunciat pels primers de l'any 1906.

Allí hi acudirán, segons s'es ja anunciat, los sabis filòlegs y gramàtichs alemanys, ab son eminent llinguistich al cap, Schädel, francesos, austriachs, italians y probablement alguns dels de més pès dels pochs, poquissims, de Castella.

L'organització està ja feta. Són nomenades las Comissions y's treballs de detall s'estan acabant ab tota l'amor que requereix.

La nostra llengua, pot estar usada com la que més, y Mossèn Alcover s'ha fet mil vegadas acreedor a la simpatia dels eminents, dels contemporanis, y de tots los que ab una elevació extraordinaria de miras, emplenat llurs energies y qualitats al servei de la ciència y a l'enaltiment de la Patria.

Anirèm donant detalls del Congrés y no cal dir si posèm las planas del Camp al servei d'una obra tant sens segona.

H.

MATINAL

Cambra dormitori. Mn llit de matrimoni y un llit per una criatura. En tota la cambra un cert desordre que indiqui una nit de mal estar. Al fons un balcó gran ab los finestrons oberts de bat a bat. Per darrera's vidres se veuen las branques altas dels arbres del jardí besadas per la llum plorosa de la lluna que inonda tota la plana d'una pau inmensa. Lo nen dorm en lo llit; la seva mare s'està asseguda vora d'ell, traspassada pel dolor més intens; un neguit inaguantable la fa esgarifar nerviosament. La cambra està feblement aclarida per una candela. De cop la mare, sentint que v'algú, s'aixeca y's dirigeix de puntetas cap a una porta de la esquerda.

La mare (arribant a la porta y ab veu baixa per no despertar al nen). —Què què digas... Vé? L'heu trovada.

Lo pare—(tristement abatut, rodant-se'n v' deixava caure a una butaca.)

La mare—Donchs ahont és; no sabeu ahont és la meva filla?... Diga! corré! (Lo pare torna a rodar lo cap)... Ay Deu meu, Verge del cel, ajudemel! (S'aixuga's ells).

Lo pare—No ploris, no. Ja vindrà si Deu ho vol, quan li passi l'atach.

La mare—Què encara està com quan hem acabat de sopar? Encara delira d'aquell modo?... Filla meva del meu cor!

Lo pare—No; no't desesperis, no ho sé com està. Ja fá una pila de temps que no l'hem vista, ni l'hem sentida cridar a la salzadera, ni vorà'l riu, ni per aquests camps... en lloch... no ho sabèm...

La mare—Dèixam, dèixam-hi anar; jo la vull trobar a la meva filla. Fés companyia al nen; jo la vull trobar i pobret!... que li vull trèure aquelles manias.

Lo pare—No, no, de cap manera. Si't veyá s'excitarà més y tú't moririas de dolor. Ca! ca!... no't pots moure. (Ab tristesa). Y si tampoch sabèm ahont para.

La mare—Deu meu!

Lo pare—A mitja nit diu que s'estava a la salzadera cantant... cantant no sé qué, però ara... per tot aquesta quietut maleïda? Si la sentíssim al menos!

La mare—Dèixam jo la trobaré.

Lo pare—(Retenintla). De cap manera, no. Ja hi ha'l seu germà que la busca.

(Lo nen se remou).

La mare—Calla. (Pausa llarga). Lo nen torna a dormir (fundament). Pobret, té una por! Deu somniar unes cosas! Fins ara, fins ara no s'ha adormit.

Lo pare—Ja ho crech; si demunt d'ell ha caigut el primer atach de la seva germana.

La mare—Sí; quan hi penso m'esgarrifo; si'n descuidèm lo mata... Calla. (Escoltant, mitj alegre, perquè li sembla sentir la veu de la seva filla). Sents?... Ella, ella... (Corre de puntetas cap al balcó y l'obra poch a poquet. Un silenci immens s'ajeu demunt de la plana. Abdós escoltan una estona).

Lo pare—Res, res. Aquesta quietut maleïda que m'espanta!

La mare—(Ofegant un crit). Què? Morta?

Lo pare—No, no ho sé... La sentíssim que l'aniriam a buscar y la portariam encara que fos arrossegantla.

La mare—(Tement que l'hagüés enganyada). No hi és lo seu germà a buscarla?

Lo pare—(Capiscat). Sí, sí, la busca per aquests camps. (Pausa). Lo pare té un neguit irresistible. Escolta, mira per darrera's vidres la plana amarada de pau. De cop obra'l balcó y torna a escoltar).

La mare—(adonantsen)... ¡La sents?

Lo pare—(ab desesperació continua). La quietut sentol Era aprop del riu a mitja nit; era aprop del riu la nostra filla.

La mare—Callal! ¡callal!... ¡Verge, no'm mateu!

Lo pare—(sempre més desesperat). Era vorà'l riu y'l seu germà la busca per aquests camps. (Tanca'l balcó de cop). Hi ha una quietut per tot!... Me'n hi vaig; me'n hi vaig!... ¡Pobres de nosaltres!

(Surt movent soroll. La mare resta darrera's vidres guaitant la plana fondament adormida. Lo nen se remou y desperta).

Lo nen—Mamá, mamá. (La seva mare hi corre).

La mare—Calla, fillet meu... dorm, dorm que es molt de jorn encara.

Lo nen—No, no, jo'm vull llevar. (Cantan rossinyols y las primeras iluhissors d'una aubada d'estiu somriuen en los vidres).

La mare—No que encara no s'hi veu.

Lo nen—Sent los auells com cantan?

La mare—Si fill, són los rossinyols.

Lo nen—¿Què són los rossinyols, mamá?

La mare—Són uns auellots que cantan perquè els nens s'adormin.

Lo nen—(aixecant una mica y mirant cap al balcó). Mamá, mamá! (Què bonich, ja's fa dia! Jo'm vull llevar, que vull anar a jugar, vull veure'ls rossinyols).

La mare—Calla, calla, que no'ls veurías. (Li fa un petó y'l torna a ajeure). Dorm reyet meu, dorm.

Lo nen—(fent l'acció de mirar cap al llit dels seus pares). ¿Y'l papá que també dorm?

La mare—Si, ls homes tots dormen, ab això tú, que ja ets un home net, també dormirás... geh?

Lo nen—¿Què ja fa més claror, mamá?

La mare—No. Lo sol se n'ha entornat enrera y'ls papus rodan per tot.

Lo nen—(espantat, tirantse cap a la seva mare). ¡Tinch por!... No'l vull el papu... ¡Tinch por!

La mare—(petonejantlo). Calla, calla, dorm y no vindrán. (Pausa llarga). La mare's contempla'l nen que està quiet. Al cap d'alguns segons a mitja veu canta'l Sant Ramón; ne canta dues o tres estrofas; lo nen torna a dormir. La mare fa un bes al front y, de puntetas, se dirigeix al balcó que obra poch a poch. Se sent lo cant dels rossinyols y'l remorejar majestuos del riu. La mare escolta, l'en respira fondament. Entra'l germà.

La mare—(tancant lo balcó y corrent cap a ell). ¡L'has trobada?

Lo germà—No. Ja estic cansat de voltar per tot. Està perduda com la seva rahò.

La mare—(casi plorant). ¿Ahont dèu ser la meva filla?

Lo germà—(tristament). Vagi a saber...

La mare—¿Y ara, no l'heu sentida enlloch?

Lo germà—Enlloch. Avans de mitja nit la sentíam cridar y cantar y'ls seus crits resonaven per damunt de aquests camps ab un misteri que es-pantava.

La mare—¿Perquè no l'heu anada a buscar allorras y no l'heu portada cap aquí?

Lo germà—Temíam que s'excités més contradintia.

La mare—Sí, sí... Los metges nos han espantat tant! Sempre que no la contradíssim, que li deixessim fer lo que volgués, que la cuidessim. Però... no'ls devém haver cregut prou.

Lo germà—Sí, nosaltres los hem obeit als metges, però, res; la meva germana havia d'acabar boja... (Ab ira continguda). Y tot en la seva vida l'ha anada duyent cap a la bojeria, d'una manera crudel; sense motiu, fatalment, y a la fatalitat ningú li detura'l passos... ¡Plòrla, mamá, plòrla! fassis càrrec de tota la crudeltat injusta de la seva desgracia; però té una filla boja, per res, perquè nosaltres teníam d'esser desgraciats. (Clou los punys y murmura paraulas incomprendibles. La mare, plorosa, se'l mira mitj espantada. Pausa.)

Lo pare—(Entrant tot precipitat). Ara vél... ¡Ara vél!

La mare—Ay, gràcies Deu, meu! ¿Vé tranquila?

Lo pare—Molt tranquila. L'he vista que sortia de la salzadera y's dirigia cap aquí.

La mare—(Alegrantse). ¡Ay Deu

méu!... Tranquila! ¡Potser tot li haurà passat? ¡Verge Santa, feu que no hagi estat res!

Lo pare—¡Que trigal!... Ja hruria d'esser aquí.

La mare—No dius que l'has vista?

Lo pare—Sí, però encara hi ha poca claror y potser... Callèm. (Los auells tuejan despertant).

La mare—Sento soroll per baix.

Lo pare—Ella... ella.

(Entra la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

Lo pare—(Timidament). ¿Què està cansada, filla meva? (La boja roda lo cap).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

Lo pare—(Timidament). ¿Què està cansada, filla meva? (La boja roda lo cap).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar la cambra. Després s'asseu fatigada en una cadira, vorà'l balcó).

La mare—(Acostantsh). ¿Com te trobas, filla?

(Després s'asseu en la boja ab los cabells un xic desarreglats y s'atura pera contemplar

panyolar Fernando Pòo, la seva acció resultaria molt beneficiosa per la Estat espanyola, si'l nostre govern dediqués preferent atenció a n'aquest important problema de la colonització de l'Africa occidental.

Precisament, en lo dit Sr. Bisbe ha tingut ara'l més ferm auxiliar, digne Gobernador General de la Colonia, Dr. Joseph Gomez de la Serna, en lo viatge que han fet al districte de Baixpú, pera reunir y constituir en població als indígenas d'aquella comarca que viuen diseminats en ranxerias. Es aquest un fet extraordinari en l'història de Fernando Pòo, y del que per falta de temps, sols puch dir que la nova població fernandina, se anomenarà Alfonso XIII y que la solemne inauguració no's farà esperar. Realment, si tots los que han tingut lo deber de ferho, haguessin procedit ab l'acerç y patriotisme de que tan grans probas n'està donant en son poch temps de mando, lo Sr. Gomez de la Serna, un'altra molt diferent fóra avuy la situació de Fernando Pòo.

Entre's catalans que forman part de la comissió a que'm refereixo, també hi figura D. Joan Plà, representant de la Companyia Trasatlàntica a Fernando Pòo, expert capitá de la nostra marina mercant, molt conegedor de las nostres colònies y baix quina intel·ligentia direcció estàn confats los quantiosos interessos de la Trasatlàntica en aquests terrers.

A mon retorn, li enviaré un ressenya de las observacions y estudis d'aquest viatge.

Y sense temps per donar major extensió a la present, dongui una farta abrassada's amichs, en espera de poderho fer prompte personalment, inmètents ja sap que pot disposar de son amich y S. S.,

JOSEPH ANTÓN MARTÍ.

Santa Isabel (Fernando Pòo) i d'Abril de 1905.

la festa de la música catalana

Ang II

VEREDICTE

I. Premi de 500 pessetas, a la millor y més important composició pera chor mixte. Lo premi no s'adjudica. Lo Jurat ha cregut mereixedoras de accèssit las següents composicions:

1. Accèssit de 150 pessetas a la composició núm. 69, «Lo Bressol». Lema: «Accèssit de 150 pessetas a la composició núm. 45, «Amor de fill». Lema: «Mare meva del meu cor».

II. Premi de 250 pessetas a la millor composició pera chor a veus de home, inspirada en lletra d'espiritu catalanesch. Adjudicat a la composició núm. 5, «Cansó de la Bandera». Lema: «Digne sou de Barcelona, oh gran patrona».

Lo guanyador d'aquest premi, no haventse adjudicat l'anterior, nomenarà la Reyna que ha de presidir la «Festa de la Música Catalana» y ha de fer entrega dels premis als que'n sian guanyadors.

III. Premi de 500 pessetas, ofertes per l'Eminentissim Cardenal Bisbe de Barcelona, Dr. En Salvador Casanyas, a la millor Missa de Gloria pera chor a 3 o 4 veus, d'home o mixtes, ab o sense acompañamiento d'orga. Adjudicat al núm. 58, «Missa de Gloria a quatre veus mixtas y acompañament d'orga ad libitum». Lema: «Lo domini de la Ciència vos posará frech a frech de l'Art».

IV. Accèssit de 150 pessetas, adjudicat al núm. 46, «Missa de Gloria a quatre veus mixtas». Lema: «In trobo ad altare Dei».

V. Premi de 250 pessetas, ofertes per l'«Ateneo Barcelonès», al mejor estudi sobre la música popular catalana. Desert.

VI. Premi del «Centre Excursionista», consistent en un objecte d'art, a la més important col·lecció de cançons populars de Catalunya o dels diversos territoris ahont la nostra llengua és parlada. Adjudicat al núm. 75, «Aplech de cançons populars». Lema: «Del cor de la terra».

VII. Premi extraordinari. Lo Jurat, au-sit previamente per l'«Ateneo Barcelonès», ha tingut a bé concedir lo premi de 250 pessetas que dita entitat oferia al tema IV, al plech núm. 56, «Cansó del poble». Lema: «Joseph Maria».

VI. Un objecte decoratiu ofert per l'«Unió Catalanista», a la millor composició pera quartet de corda sobre tema o temes populars catalans. Desert.

VIII. Un objecte artístich, ofert per la «Lliga Regionalista», a la millor col·lecció de melodias originals pera cant y piano. Adjudicat al núm. 31, «Melodias pera cant y pia-

n».

Lema: «Qui mellor que la música expressa los sentiments?»

Accèssit, consistent en una obra de literatura musical, adjudicat al número 34, «Cansó catalanas». Lema: «Entre col y col, lechuga».

1. Menció honorífica al número 33, «Melodias». Lema: «Joventut».

2. Menció honorífica al número 28, «Sis melodias catalanas». Lema: «La música de la terra no mor may».

VIII. Premi de 150 pessetas, ofertes pel soci de l'Orfeó Dr. En Frederick Viñas a la millor colecció de cants, ab acompañamiento de piano, pera ús de las escolas catalanas. Adjudicat al número 31, «Cants escolars catalans». Lema: «Senzillas».

Accèssit de 50 pessetas adjudicat al número 21, «Cants escolars». Lema: «Veniu a ma presencia, noyets, veniu a mi; las flors de l'ignoscencia són flors del meu jardí». Verdaguer.

Menció honorífica al número 42, «Cansó d'infants». Lema: «Tot cantant també s'apren».

IX. Premi de 250 pessetas, ofertes pel soci y expresident de l'Orfeó senyor En Joan Millet, a la millor y més important colecció d'obras chorals desconeugudes avui dia, d'autor o autors catalans o residents a Catalunya anteriors al segle XVIII, transcritas en notació moderna. Adjudicat al número 72, «Colecció de transcripcions». Lema: «Músichs vells de la terra».

X. Premi de 150 pessetas, ofertes per la secció choral de l'Orfeó Català a las dues cançons populars més ben armonisadas pera chor mixte. Adjudicat al núm. 29, «La mort de la novia, Los tres tambors». Lema: «Salut als cantors».

1. Accèssit de 50 pessetas a la cançó «L'hostal de la Peyra» del núm. 20. Lema: «Per Sant Antoni, grans ballades hi ha; per Sant Maurici, tot lo poble hi va».

2. Accèssit de 50 pessetas, adjudicat a la cançó «Cant d'amor» del número 9. Lema: «Ne só nat sense fortuna».

Los autors de las composicions que han obtingut premi, accèssit o menció, enviarán a l'Orfeó Català, lo més prompte possible, una copia dels sis primers compassos de las respectivas obres, junts ab lo nom, apellido y adresa.

L'autor de la colecció de transcripcions premiada enviarà els sis compassos de la primera obra del recull, «Centro Excursionista» y del premi extraordinari del «Ateneo Barcelonès» que s'ha concedit al mateix tema, deurán enviar copia de la primera cançó popular de sos reculls.

Lo jurat ha acordat que sian entregats diplomas als autors d'obras mencionadas honoríficament.

Lo lloc, dia y hora de la celebració de la «Festa de la Música Catalana» s'avisaran oportunament.

Las obres no premiadas se retornaràn a los autors després de celebrada dita festa, mitjantsant la presentació del lema y los sis primers compassos.

Felip Pedrell.—Francisco de P. Sanchez Gavagnach.—Francisco Alió.—Joan Lamote de Grignon.—Lluís Millet.—Joaquim Cabot, President de l'Orfeó Català.—Anselm Domenech, Secretari de l'Orfeó Català.

Barcelona 11 d'Abril de 1905.

IMITACIÓ

A voltas es convenient imitar lo qu'es dolent.
(Del llibre de las VII ciecas, c. iv. v. vi)

Bufant vent a tot bufar y pensant ab los toreros, se dirigia a la plassa

Tropetones, lo xuflero, més tonto que fet d'encàrrec y ab grans aires de guerrero.

Arriba, se treu la terra que omplenava lo seu terreno y cerca entre el pueblo amado hont colocar son salero.

Quin salero; voio à San!

Quin cuerpo; però quin cuerpo tan carregat d'ignorancia encar que dicharachero!

Però Deus! què, no va veurer! Lo cós li dóna un meneo a l'ovirà unes barbianas de aquellas de pelo en pecho.

Xufleret, bon xufleret estimat: esas tenemos?

T'engrescas, al ver un paleo de «divinidades» lleno donde retozan hermosas qu'estiman los de tu gremio?

Ahi! pillín de tomo y lomo; a la yejer con viruelas?

Cuidad con los demonios, si entran dentro de tu cuerpo!...

Y aixis anava seguint,

Tropetones tot glosant la corrida, bestiejant,

mentres la musa, patint,

l'etjegava al botabán.

Abandonà la poesia

s'ím vols creure, gran xuster, que no'n gastas de salero... No'm puch treure la mania, qu'ets en tot igual: Un Cero.

Y VAN MIL.

NOVAS

Per causas ben lluny de nostra voluntat, no havèm rebut lo paper satínat de que s'edita LO CAMP.

Preguem a nostres llegidors que per aquesta primera vegada, nos dispensis d'aital falta, puig ja procurarem no's repeiteixi.

La Junta Permanent de l'Unió Catalanista de Barcelona ha organitzat los següents actes de propaganda per avuy y demà:

Dissapte a la nit lo President En D. Martí y Julià donarà una conferència en lo Centre Obrer «Catalunya», de Sant Martí de Provensals, tractant lo tema «Nacionalisme».

Diumenge a la tarda N'Arnau Martínez y Serià, desenrotllarà'l tema «Necessitat de coneixers com a home y com a individu d'un poble», en una conferència que donarà en l'Associació Verdaguer de Vilassar de Dalt (3. de la sèrie).

Y'l mateix diumenge a la nit lo doctor Martí y Julià donarà una altra conferència (última de la sèrie) en lo Centre Nacionalista Català de Tarragona, tractant de «Nacionalisme Català».

He sigut atentament invitats a la darrera d'aquestas conferències pel president del Centre Nacionalista Català, quina agrair y prometèm la nostra assistència.

Lo Diario de Tarragona, no obstant la seva dèria contra'l catalanisme, encara no sab que nosaltres no tenim quefes, ni comitès que imposin línies de conducta, ni senyors que'n mani.

Tots som lliures de fer lo que'n sembla en lo que no sigui fonamental, y així s'explica que entre nosaltres se respectin totes las idees y que en las corporacions públicas, tan aviat votan units, com separats, los nostres amichs. Per això som auto-nomistas.

Si'l Diario sapigués la gran independència que regna en lo nostre camp, no trobarà estrany que en la darrera sessió un regidor votés que si y que un altre digués no, puig cada hu es lliure d'apreciar las cosas segons la seva conciència.

Per la nostra part, hauriam sigut d'opinió de mantenir lo estableert y no cambiar, per ningú, l'aigua eventual per definitiva.

—Neurastenia.—Neurastenia Sugrañes.

Aquests días de fira han sigut únims los cárrechs que s'han fet al senyor Batlle per l'abandon de que s'ha observat en carrers y passeigs, convertits en vías del més petit poblet.

Tant los forasters com la gent de casa que's vejan obligats a donar un totem per la Rambla, feyan comentaris que d'haverlos escoltat lo senyor Alcalde, a ben segur que li haurien fet sortir los colors a la cara.

No sabem pera quan deu guardar l'energia'l senyor Batlle, però la gent diu, y ab rahò, que en lloc d'empearla pera ferse ab una majoria de tal o qual color, fóra mellor que la fes valdre pera que l'estada dels forasters a nostra ciutat los hi fos agradable, tenint los carrers ben nets y sobrebot sense pols.

Creguins, senyor Batlle; això de majorias y minorias no li donarà més que mals de caps y motius pera ésser censurat; si vol que'l poble l'aplaudeixi, deixis d'afalaguejar a certa gent que sols li serà adicte quan lo necessitin, y procuri a endressar tota sa energia a que Tarragona siga una població neta.

«Per atendre al restabliment de la seva salut, ha deixat de formar part de la redacció del nostre confrare Diario del Comercio nostre amich en Manel Menendez.

Desitjém al senyor Menendez una prompta y ràpida millora.

Lo passat diumenge entre que hi havia toros y celebrava la fira, no pogué tindre lloc a l'Ajuntament la reunió dels socis de «La Agrícola». Demà, a les quatre de la tarda, se efectuarà la reunió, y's prega l'assistència de tots los amos d'animes, quins podrán ja allistarse com a socis d'aital entitat mútua.

Lo metje En Lluís Soler ha trasladat son domicili y consultori de la Plaça de Prim, 4, al carrer d'Apodaca, 12, primer.

Y aixis anava seguint,

Tropetones tot glosant la corrida, bestiejant,

mentres la musa, patint,

l'etjegava al botabán.

Abandonà la poesia

La fira d'enguany s'ha vist bona cosa més animada que d'alguns anys a n'aquesta part, sens dubte pel crit que donà lo de las carreras de bicicletes. Aquestas, se realisaren ab bastanta regularitat, si bé alguns carreristas van protestar per creure que alguns dels que obtingueren los primers premis no van cumplir exactament las reglas del sport o siga que algun motociclo apoyà'l sacerdista.

Això és lo que hem sentit a dir sense que per això poguem responder de la veritat de lo succeit.

Lo que no resultà cert, fou lo de la festa nocturna y per cert que foren moltíssimas las famílies que sortieren de casa la nit del dissapte antisocials de veure la tal fira, tingueren de quedar ab un pam de nas, al darse compte de que's 200 o 300 ciclistas que arribarían se convertissin en 10 o 12 que'n van venir en lo tren de las nou y quart.

Com siga que la premsa local ha parlatja ab bastanta extensió d'aquesta simpàtica festa *sportiva*, això ns relleva de que'n tinguem de direr res nosaltres, puig ja fóra més que repetir lo ja dit.

Ab tot, no podèm menys de felicitar als organisadors de las carreras y als simpàtics paisans nostres per l'èxit obtingut.

Ha sigut nomenat ajudant de Secretaria de l'Ateneu tarragoní, nostre amich En Faust Carbó.

L'ilustrat y simpatic en Eduard Gonzalez Hurbesse, bibliotecari que havia sigut de la Biblioteca Provincial de Tarragona y que actualment exerceix en l'Arxiu d'Hisenda de la ciutat d'Osca, ha sigut nomenat Correspondent de las Reals Academias de San Fernando y de la Historia de Madrid.

Al trasmeter la noticia al nostre pùblic felicitem a l'agraciat, desitjantli per endavant més honors, ja que no es lo Sr. Gonzalez Hurbesse d'aquells que *no saben, ni poden* fer més que lluir títols y investiduras sense que may las honrin ni las justifiquen ab sengles treballs, y's co-neixements que suposen las tals distincions.

També tenim entès que dintre poch serà nomenat lo Sr. Hurtebisse Oficial de l'Arxiu de la Corona d'Aragó de Barcelona, nou pas y avens que justifica l'alta consideració que mereix lo Sr. Gonzalez entre's del Cos d'Arxiu.

No cal dir que celebrèrem lo cambi y las distincions en favor del nostre simpatic ex-b

PASTILLAS SERRA son las mellors pera curar la TOS

Y totes las enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen las mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fatiga. Poden pendres sens cap perill, puig no contener opí ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

Neurastenia

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curan radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTAS LAS FARMACIAS

TALLERS
d'Arts sumptuaries

DE
FÉLIX RIBAS

Carretera Castelló, TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.
Projectes y presupostos detallats de las obras que ho requereixin.

Emulsió NADAL

Es la mella y más agradable

Unica que conté'l 80 per 100 d'oli de fetje de bacallá y glicerofosfats y hipofosfits de cals y de sosa.

Aprobada y recomendada pels Colegis de Metjes y Farmacèutichs de Barcelona, mitjançant l'anàlisis dels Srs. Drs. Bonet, Catedràtics de Farmacia de Madrid y Codina Länglin, de Barcelona.

Es aliment concentrat, medicament tònic, estipulant del desenrotill fisich, creixent a d'ossos y surtida de les dents. Necesaria als nens, embrassadas, veïls y persones débils; pera las enfermetats consuntivas, convalescència, diabets, tos, catarrus, tisis, escròfulas, raquitisme, linfatisme y dolors; aumenta la lllet y la vitalitat.

DE VENDA

Farmacias y magatzéms de drogas:

A Tarragona, Major, 14

ABONOS

químichs y minerals garantis per son més alt poder fertilisant, elaborant los complets especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS

organico-químichs propis pera plantacions preparantlos també ab atenció a las necessitats de la planta y terra a que deuen destinarse.

Despullas, tercerilla, etz., grans llegums, etz.

COMISIONS Y REPRESENTACIONES

QUINTANA Y TORRES

Carrer de Barcelona, 4, Tarragona

Lo Camp de Tarragona
SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Mendez Nuñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1'50 pta.
Fora..... 1'50 »
Extranger..... 2'00 »
Número d'avuy..... 0'25 »

Anuncis a preus redunits

Joan Ruiz y Porta
Procurador

Mendez Nuñez, 16, 2.º - TARRAGONA

CENTRE DE SUSCRIPCIONS

SADURNI GINESTA

RAMBLA DE SANT JOAN, 29, TARRAGONA

En aquest acreditad Centre que més anys compta d'existencia a Tarragona en aquest ram, s'admeten suscripcions a totes las obres de Literatura, Ciència y Arts de les principals casas editorials d'Espanya, ja sia per quaderns setmanals o a plassos mensuals.

SE SUSCRIU TAMBÉ A LA

Biblioteca popular de L'Avenç y a la Ilustració Catalana
Ilustració Artística,
Album Salon,

Ilustració Espanola y Americana

y a tota classe de Ilustracions, Periòdics y Revistas franceses, inglesas y alemanas.

LA BATERIA

DE

JOAN ESTIL-LES

Tarragona.—39, Rambla St. Joan, 39.—Tarragona

Se serveix cervesa **MORITZ** y refrescos espumosos. Gran existencia de vins y licors de totes classes, oli pur d'oliva.

Preus económichs

Se serveix a domicili

Farmacia Plana

al costat de l'antiga
CASA FIGUERAS

Real, 6.—TARRAGONA

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Completx assortit de medicació pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygas minero-medicinals

TARRAGONA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bo, que resisteix tota prova al devall d'un canaló.

Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo

Drogueria Plana

Antiga casa Figueras

Real, 6, cantonada Rebolledo, 20

En aquesta casa trobarà l'industria, l'agricultura y las arts, un complet assortit de drogues, sulfat y primeras matèries pera abonsos riquesa garantida y d'importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la mella marça

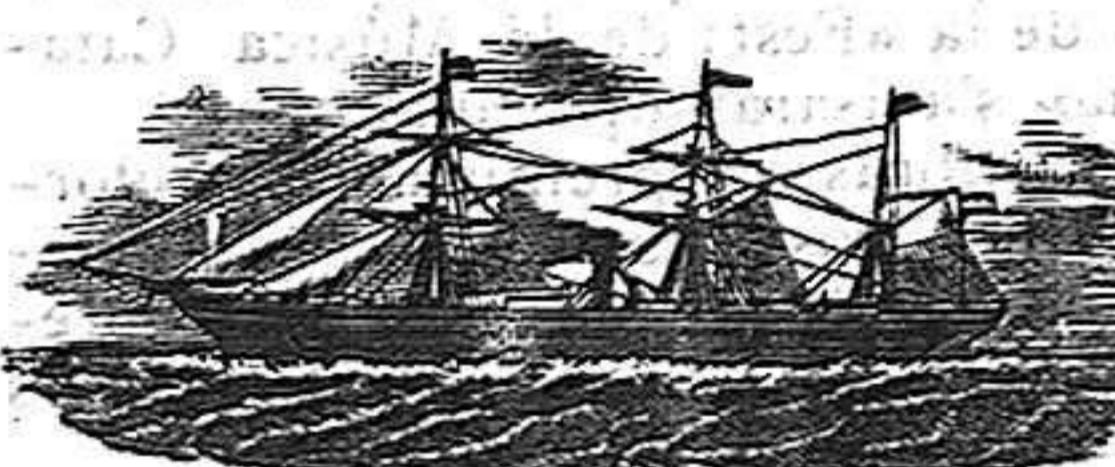
TARRAGONA

los podrian fer mello, aproposit per regalos; causan gran admiració.

Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menes que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

OVNI
TECTINNA
GIOT

Línia de Cuba y Méjico.—Lo dia 17 de Maig sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y el 21 de Coruña, lo vapor **Reina M. Cristina**, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafríe y Pacífic ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova York, Cuba y Méjico.—Lo dia 26 de Maig sortirà de Barcelona el 28 de Málaga y el 30 de Cádiz, lo vapor **Buenos Aires**, directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Maig sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y el 15 de Cádiz, lo vapor **Montevideo**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curacao, Puerto Cabello y La Guaya, admitement pasatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina p'el ferrocarril de Panamá ab las companyías de navegació del Pacífic, pera qual port admets pasatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També càrrega pera Maracaibo, Coro, Carupano, y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipins.—Lo dia 27 de Maig sortirà de Barcelona, havent fet las escales intermitjents lo vapor **Isla de Luzon**, directament pera Génova, Port-Said Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Iava, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Maig sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y el 7 de Cádiz, lo vapor **P. de Sartrústegui**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canàries.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y el 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Sta. Cruz de Tenerife, retornant Barcelona per Cádiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Póo.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona el 30 de Cádiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Póo, ab escals a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabte. Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables, y passatges, a quins la Companyia dona allotjament molt cómod y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Rebaixas pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatges pera tots los ports del món, servits per línies regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquen en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòmés d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per cent en los nòmés de determinats articles, ab arreglo a lo establegit en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 de setembre.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establecta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostraris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual va ser.

Pera mes informes dirigirse a son agent **D. EMILI BORRÀS**.

Lo mejor reconstruyent era combatre ab èxit totas las malalties nerviosas.
DE VENDIDA

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

en totes las Farmaciacs y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, BARCELONA

Aigua naix SERRA